

پشت پرده چرخش اردوغان به سمت ایران چیست؟ / چرا ترکیه، عربستان و ناتو را رها کرد و به فکر ائتلاف با تهران و مسکو افتاد؟

تحول سریع در سیاست منطقه ای ترکیه و تبدیل شدن دشمنان تاریخی دیروز آن، یعنی روسیه و ایران به نزدیکترین هم پیمانان امروز، منطقه و شبکه روابط بین المللی را در معرض تحولات ریشه ای قرار می دهد.

آران نیوز: الحیات نوشت: تحول سریع در سیاست منطقه ای ترکیه و تبدیل شدن دشمنان تاریخی دیروز آن، یعنی روسیه و ایران به نزدیکترین هم پیمانان امروز، منطقه و شبکه روابط بین المللی را در معرض تحولات ریشه ای قرار می دهد.

به گزارش «انتخاب»: سفر سرلشکر محمدحسین باقری، رئیس ستاد مشترک ارتش ایران در نیمه ماه گذشته به آنکارا، بعنوان یک مسئول نظامی بلند پایه، نشانه ی واضحی برای تعمیق روابط بین ایران و ترکیه است.

آیا ممکن است چنین تحولی در سیاست اردوغان، ترکیه را از ایالات متحده دور کند؟ ترکیه ای که پس از پیروزی ترامپ برای بهبود روابط دو طرف اظهار امیدواری کرده بود. اما در آن زمان سیاست اردوغان نسبت به ایران سیاستی خصمانه بود.

در مقابل، ترکیه امیدوار بود که دولت آمریکا از حمایت کردهای سوریه که یکی از عوامل تهدید جغرافیای این کشور هستند، دست بردارد؛ ولی رویاهای اردوغان در این باره با اعلام حمایت ترامپ از شبه نظامیان کرد در سوریه، نقش بر آب شد.

بنابراین، تباین واضحی بین آنکارا و واشنگتن در این رابطه دیده می شود که تا کنون احتمالی برای تغییر آن نبوده است؛ همین مساله آنکارا را متوجه روسیه و ایران و دوری از هم پیمان تاریخی اش در ناتو کرد.

از سوی دیگر، ترکیه با ایران در خصوص تقویت تلاش های نظامی در سوریه و عراق توافق کرد و علاوه بر این، همکاری سه جانبه ای بین ترکیه، ایران و روسیه در مورد مسائل حیاتی صورت گرفت؛ بویژه در مورد حمایت از مذاکرات آستانه و کاوش مشترک نفت در دریای خزر و حمایت از قطر در نزاع آن با دولتهای چهارگانه.

گذشته از این، انگیزه اصلی اردوغان برای برقراری روابط نزدیک با ایران و روسیه، مهار پیشروی کردهای سوریه به سمت ترکیه است. هدف اردوغان در نهایت، ایجاد یک پیمان سریع است که استراتژی مشترکی در مورد کردهای سوریه و عراق داشته باشد. از این رو، تهران و آنکارا به شدت از همه پرسی که بارزانی برای تشکیل حکومت مستقل کردی مطرح کرده است، انتقاد می کنند.

طبعاً شک و تردیدهای زیادی در مورد موفقیت اردوغان در تحقق هدفش از نزدیکی به روسیه و ایران وجود دارد و دلیل آن، روابط رقابتی بین ترکیه و این دو کشور در طول تاریخ می باشد.

همکاری با مسکو و تهران تنها ترس از پیشروی کردهای سوریه را نشان می دهد، اما تعمیق این همکاری اقتضا می کند که اردوغان یک بازنگری در سیاست منطقه ای جدید آنکارا در دشمنی با اعراب خلیج فارس و بویژه عربستان سعودی داشته باشد؛ چرا که در نزاع همسایگان عرب، در کنار قطر ایستاده است.

نزدیکی به ایران ترکیه را وادار می کند که موضع بی طرفانه ای در برابر سیاست ایران در سوریه، عراق و بحرین و یمن اتخاذ کند. علاوه بر این، تلاشهای ترکیه برای نزدیکی به حکومت دمشق، روابط آن با هم پیمانانش در صف معارضان سوریه را بر هم می زند.

شکی نیست که هر توافقی بین ترکیه و ایران، علیه استقلال کردها، نفوذ تهران در سوریه و عراق را مستحکم تر می کند و این دستاورد مستقیمی برای سیاست ایران در منطقه است. ایران به خوبی می داند که نزدیکی آنکارا به تهران و مسکو، به معنای رد سیاست ترامپ در مورد کردهاست.